

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«31» серпня 2023 року

Слідчий 2 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України лейтенант юстиції Бугай Юлія Романівна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань №2202300000000566 від 07.06.2023 за фактом вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 27 ч. 3 ст. 110, ч. 2 ст. 27 ч. 3 ст. 110 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ст. ст. 36, 40, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Булаєву Миколі Івановичу, 01 вересня 1953 року народження, громадянину РФ, уродженцю с. Козача Слобода Шацький район Рязанської області Російська Федерація, працює заступником голови Центральної виборчої комісії РФ, останнє відоме місце перебування: РФ, м. Москва, провулок Великий Черкаський, будинок № 9

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого:

- ч. 2 ст. 27 ч. 3 ст. 110 КК України, тобто співучасть у вчиненні дій з метою зміни меж території або державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, які призвели до інших тяжких наслідків.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Булаєв М.І.:

Голова Центральної виборчої комісії РФ Памфілова Е.О., заступник голови Центральної виборчої комісії РФ Булаєв М.І., секретар Центральної виборчої комісії РФ Бударіна Н.О. у встановленому законом порядку у 2021 були призначенні на свої посади та виконували покладені на них обов'язки Голови, заступника голови та секретаря Центральної виборчої комісії РФ.

Відповідно до розділу IV Федерального закону №67-ФЗ від 12 червня 2002 р. «Про основні гарантії виборчих прав та права на участь у референдумі громадян Російської Федерації» (далі – Закон) у Російській Федерації діють такі виборчі комісії, комісії референдуму: Центральна виборча комісія Російської Федерації, виборчі комісії суб'єктів Російської Федерації, окружні виборчі комісії, територіальні (районні, міські та інші) комісії, дільничні комісії.

Як зазначено у статті 21 Закону Центральна виборча комісія Російської Федерації є федеральним державним органом, що організує підготовку та проведення виборів, референдумів у Російській Федерації відповідно до компетенції, встановленої цим Федеральним законом, іншими федеральними законами. Центральна виборча комісія Російської Федерації діє постійно і є юридичною особою.

Центральна виборча комісія Російської Федерації складається із 15 членів. П'ять членів Центральної виборчої комісії Російської Федерації призначаються Державною Думою Федеральних Зборів Російської Федерації у складі кандидатур, запропонованих фракціями, іншими депутатськими об'єднаннями у Державній Думі Федеральних Зборів Російської Федерації, і навіть депутатами Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації. При цьому від одного депутатського об'єднання у Державній Думі Федеральних Зборів Російської Федерації може бути призначено не більше одного представника. П'ять членів Центральної виборчої комісії Російської Федерації призначаються Радою Федерациї Федеральних Зборів Російської Федерації з числа кандидатур, запропонованих законодавчими органами суб'єктів Російської Федерації та вищими посадовими особами суб'єктів Російської Федерації. П'ять членів Центральної виборчої комісії Російської Федерації призначаються Президентом Російської Федерації.

Центральна виборча комісія Російської Федерації:

а) здійснює контроль за дотриманням виборчих прав та права на участь у референдумі громадян Російської Федерації;

б) організує розробку нормативів технологічного устаткування (кабіни для голосування, ящики для голосування) для дільничних комісій, затверджує зазначені нормативи та здійснює контроль за їх дотриманням, а також організує закупівлю цього технологічного обладнання при проведенні виборів до федеральних органів державної влади, референдуму Російської Федерації;

в) забезпечує реалізацію заходів, пов'язаних з підготовкою та проведенням виборів, референдумів, розвитком виборчої системи в Російській Федерації, впровадженням, експлуатацією та розвитком засобів автоматизації, правовим навчанням виборців, професійною підготовкою членів комісій та інших організаторів виборів, референдумів, виданням необхідної друкованої продукції;

г) здійснює заходи щодо організації єдиного порядку розподілу ефірного часу та друкованої площині між зареєстрованими кандидатами, виборчими об'єднаннями для проведення передвиборчої агітації, між ініціативною групою з проведення референдуму та іншими групами учасників референдуму для проведення агітації з питань референдуму, встановлення підсумків голосування,

визначення результатів виборів, референдумів, а також порядку опублікування (оприлюднення) підсумків голосування та результатів виборів, референдумів, у тому числі в інформаційно-телекомунікаційній мережі "Інтернет";

д) здійснює заходи щодо організації фінансування підготовки та проведення виборів, референдумів, розподіляє виділені з федерального бюджету кошти на фінансове забезпечення підготовки та проведення виборів, референдуму, контролює цільове використання зазначених коштів;

е) надає правову, методичну, організаційно-технічну допомогу комісіям;

ж) здійснює міжнародне співробітництво у сфері виборчих систем;

з) заслуховує повідомлення федеральних органів виконавчої влади, органів виконавчої влади суб'єктів Російської Федерації та органів місцевого самоврядування з питань, пов'язаних з підготовкою та проведенням виборів до федеральних органів державної влади та референдуму Російської Федерації;

і) встановлює нормативи, відповідно до яких виготовляються списки виборців, учасників референдуму та інші виборчі документи, а також документи, пов'язані з підготовкою та проведенням референдуму;

к) розглядає скарги (заяви) на рішення та дії (бездіяльність) нижчестоящих комісій та приймає за зазначеними скаргами (заявами) мотивовані рішення;

л) здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону, іншими федеральними законами.

Згідно пункту 12 вказаного Закону Центральна виборча комісія Російської Федерації спільно з виборчими комісіями суб'єктів Російської Федерації у взаємодії з федеральними органами виконавчої влади, органами виконавчої влади суб'єктів Російської Федерації, органами місцевого самоврядування та посадовими особами органів місцевого самоврядування організує державну систему реєстрації (обліку) виборців, учасників референдуму та бере участь у здійсненні реєстрації (обліку) виборців, учасників референдуму, у тому числі формує та веде регистр виборців, учасників референдуму.

У відповідності до статті 23 Закону встановлено порядок формування та повноваження виборчих комісій суб'єктів Російської Федерації

Зокрема, вказано, що виборчі комісії суб'єктів Російської Федерації є державними органами суб'єктів Російської Федерації, що організують підготовку та проведення виборів, референдумів у Російській Федерації відповідно до компетенції, встановленої цим Федеральним законом, іншими федеральними законами, а також законами суб'єктів Російської Федерації.

Виборчі комісії суб'єктів Російської Федерації діють постійно і є юридичними особами.

Термін повноважень виборчих комісій суб'єктів Російської Федерації становить п'ять років. Якщо термін повноважень виборчої комісії суб'єкта Російської Федерації спливає у період виборчої кампанії, після призначення референдуму і до закінчення кампанії референдуму, у яких бере участь дана комісія, термін її повноважень продовжується до закінчення цієї виборчої кампанії, кампанії референдуму. Це положення не застосовується при проведенні повторних та додаткових виборів депутатів законодавчого органу суб'єкта Російської Федерації.

Число членів виборчої комісії суб'єкта Російської Федерації з правом вирішального голосу встановлюється конституцією (статутом), законом суб'єкта Російської Федерації і не може бути меншим за 10 і більше 14.

Формування виборчої комісії суб'єкта Російської Федерації здійснюється законодавчим органом суб'єкта Російської Федерації та вищою посадовою суб'єкта Російської Федерації на основі пропозицій, зазначених у пункті 1 статті 22 цього Федерального закону, а також пропозицій представницьких органів муніципальних утворень, виборчої комісії суб'єкта Російської Федерації попереднього складу, Центральної виборчої комісії Російської Федерації.

Половина членів виборчої комісії суб'єкта Російської Федерації призначається законодавчим органом суб'єкта Російської Федерації, інша половина - найвищою посадовою особою суб'єкта Російської Федерації.

Відповідно до пункту 10 статті 23 Закону виборча комісія суб'єкта Російської Федерації:

а) здійснює на території суб'єкта Російської Федерації контроль за дотриманням виборчих прав та права на участь у референдумі громадян Російської Федерації;

б) організує закупівлю технологічного обладнання (кабіни для голосування, ящики для голосування) для дільничних комісій, у тому числі за дорученням Центральної виборчої комісії Російської Федерації при проведенні виборів до федеральних органів державної влади, референдуму Російської Федерації; здійснює біля суб'єкта Російської Федерації контролю над дотриманням нормативів технологічного устаткування дільничних комісій;

в) забезпечує на території суб'єкта Російської Федерації реалізацію заходів, пов'язаних з підготовкою та проведенням виборів, референдумів, розвитком виборчої системи в Російській Федерації, впровадженням, експлуатацією та розвитком засобів автоматизації, правовим навчанням виборців, професійною підготовкою членів комісій та інших організаторів виборів, референдумів, виданням необхідної друкованої продукції;

г) здійснює на території суб'єкта Російської Федерації заходи щодо організації єдиного порядку розподілу ефірного часу та друкованої площині між зареєстрованими кандидатами, виборчими об'єднаннями для проведення передвиборчої агітації, між ініціативною групою з проведення референдуму та іншими групами учасників референдуму для проведення агітації з питань референдуму, встановлення підсумків голосування, визначення результатів виборів, референдумів, а також порядку опублікування підсумків голосування та результатів виборів, референдумів;

д) здійснює на території суб'єкта Російської Федерації заходи щодо організації фінансування підготовки та проведення виборів до органів державної влади суб'єкта Російської Федерації, референдумів суб'єкта Російської Федерації, розподіляє виділені з федерального бюджету, бюджету суб'єкта Російської Федерації кошти на фінансове забезпечення підготовки та проведення виборів, референдуму, контролює цільове використання зазначених коштів;

е) затверджує перелік територіальних комісій;

е.1) встановлює єдину нумерацію виборчих дільниць біля суб'єкта Російської Федерації;

ж) надає правову, методичну, організаційно-технічну допомогу нижчим комісіям;

з) заслуховує повідомлення органів виконавчої влади суб'єктів Російської Федерації та органів місцевого самоврядування з питань, пов'язаних з підготовкою та проведенням виборів до органів державної влади суб'єкта Російської Федерації, органів місцевого самоврядування, референдуму суб'єкта Російської Федерації, місцевого референдуму;

і) за дорученням Центральної виборчої комісії Російської Федерації встановлює нормативи, відповідно до яких виготовляються списки виборців, учасників референдуму та інші виборчі документи, і навіть документи, пов'язані з підготовкою та проведенням референдуму;

к) розглядає скарги (заяви) на рішення та дії (бездіяльність) нижчестоящих комісій та приймає за зазначеними скаргами (заявами) мотивовані рішення;

л) бере участь в організації державної системи реєстрації (обліку) виборців, учасників референдуму та у здійсненні цієї реєстрації (обліку), у формуванні та веденні реєстру виборців, учасників референдуму;

л.1) бере участь у здійсненні перевірки зведених фінансових звітів та відомостей про надходження та витрачання коштів політичних партій, контролю за джерелами та розмірами майна, одержуваного політичними партіями у вигляді вступних та членських внесків, пожертв громадян та юридичних осіб, інформування громадян про результати цих перевірок.

Згідно регламенту ЦВК РФ, затвердженого постановою ЦВК РФ №7/46-II від 28.06.1995 діяльність комісії здійснюється на основі колегіальності, вільного, відкритого та голосного обговорення та вирішення питань, що входять до її компетенції. Комісія складається з 15 членів з правом вирішального голосу, які призначаються палатами федеральних зборів російської федерації та президентом російської федерації відповідно до федерального закону «Про основні гарантії виборчих прав та права на участь у референдумі громадян російської федерації» (далі – Федеральний закон). Термін повноважень Комісії – п'ять років.

Відповідно до ст. 10, 11 регламенту ЦВК РФ голова Комісії обирається на її першому засіданні у складі членів Комісії з правом вирішального голосу таємним голосуванням з використанням бюллетенів для голосування. Голова, заступник голови та секретар комісії працюють у Комісії на постійній (штатній) основі. Обраним на посаду голови комісії вважається кандидат, який одержав у результаті таємного голосування більше половини голосів від встановленої кількості членів Комісії.

24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі - ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн - засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, всі Члени вказаної організації утримуються в їхніх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету; від 24.10.1970 № 2625 (XXV), що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить Визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підтримки військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що свідченням акту агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної та політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою першою в порушення Статуту ООН.

Будь-яка з наступних дій, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не носила, що є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські і повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за згодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, що дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, що мають настільки серйозний характер, що це рівнозначно наведеним вище актам.

Жодні міркування будь-якого характеру, з політичних, економічних, військових чи інших причин не можуть бути виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплени також в Заключному Акті наради з безпеки і співробітництва в Європі від 01.08.1975, який підписаний СРСР, правонаступником якого є РФ.

Статтями 1 та 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18.10.1907, яка вступила в дію 26.01.1910 та 07.03.1955 визнана СРСР, правонаступником якого є РФ, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього і недвозначного попередження, яке буде мати форму мотивованого оголошення війни або форму ультиматуму з умовним оголошенням війни. Стан війни повинен бути без уповільнення оповіщений нейтральним державам і буде мати для них дійсну силу лише після одержання оповіщення.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 року (далі - Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільності влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24.08.1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх зобов'язання згідно з принципами Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності

України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав (далі - СНД) від 10.02.1995, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна і Російська Федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного і зобов'язались виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язались не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних і інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць СНД; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

31.05.1997 відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань за Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 №13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору, Російська Федерація зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований Російською Федерацією 22.04.2004), території Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей відносяться до території України.

Статтями 1 - 2 Конституції України визначено, що Україна є сувереною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно статті 5 Конституції України, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узуртоване державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Відповідно до статей 132, 133 Конституції України територіальний устрій України ґрунтуються на засадах єдності та цілісності державної території, до складу України входять, зокрема, й Донецька, Луганська, Запорізька, Херсонська області.

Водночас, 22.02.2022 Президент РФ Путін В.В. направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил Російської Федерації за межами території РФ, яке було задоволено.

У подальшому 24.02.2022 Президент РФ Путін В.В. публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

Того ж дня, 24.02.2022, військовослужбовці ЗС РФ, з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом збройної агресії, із застосуванням ракетної, стрілецької, артилерійської, авіаційної та інших видів зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, Донецькій та Луганській областях, здійснивши збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення для держави і у такий спосіб здійснили тимчасову окупацію частини території України.

З метою протидії збройній агресії 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію РФ проти України, на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений, прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX.

У подальшому 15.03.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 14.03.2022 № 133/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 26.03.2022 строком на 30 діб.

21.04.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 18.04.2022 № 259/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 25.04.2022 строком на 30 діб.

22.05.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 17.05.2022 № 341/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким передбачено його продовження з 05 години 30 хвилин 25.05.2022 строком на 90 діб.

15.08.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 12.08.2022 № 573/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 23.08.2022 строком на 90 діб.

16.11.2022 Законом України затверджено Указ Президента України від 07.11.2022 №757/2022 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 21.11.2022 року строком на 90 діб.

07.02.2023 Законом України затверджено Указ Президента України від 06.02.2023 № № 58/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 19.02.2023 року строком на 90 діб.

02.05.2023 Законом України затверджено Указ Президента України від 01.05.2023 № 254/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 20.05.2023 року строком на 90 діб.

27.07.2023 Законом України затверджено Указ Президента України від 26.07.2023 №451/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», яким продовжено його з 05 години 30 хвилин 18.08.2023 року строком на 90 діб.

Таким чином, у період з 05 години 30 хвилин 24.02.2022 по теперішній час на всій території України введено та діє правовий режим воєнного стану, що пов'язано із розв'язанням РФ військової агресії проти України та веденням повномасштабних бойових дій на території України.

Відповідно до статті 72 Конституції всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією. Всеукраїнський референдум проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

В Україні з 24 лютого 2022 року у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України діє правовий режим воєнного стану, в умовах якого положеннями частини першої статті 19 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» та статті 20 Виборчого кодексу України заборонено проведення будь-яких виборів.

Крім того, відповідно до статті 20 Закону України «Про всеукраїнський референдум» №1135-IX від 26.01.2021 у разі введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих її місцевостях призначення (проголошення) та проведення всеукраїнського референдуму забороняється.

Процес всеукраїнського референдуму припиняється з дня набрання чинності указом Президента України про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих її місцевостях. Не пізніше наступного дня після набрання чинності відповідним указом Президента України Центральна виборча комісія визначає порядок завершення процедур всеукраїнського референдуму, які були розпочаті в межах відповідного процесу референдуму.

Процес всеукраїнського референдуму, припинений у зв'язку з введенням воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих її місцевостях, розпочинається спочатку через 30 днів з моменту припинення чи скасування воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих її місцевостях. Центральна виборча комісія оголошує про початок процесу всеукраїнського

референдуму на своєму офіційному веб-сайті не пізніше як через 20 днів з моменту припинення чи скасування воєнного чи надзвичайного стану в Україні або окремих її місцевостях.

Також, відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом - Закон №1207-VII), тимчасово окупована Російською Федерацією територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація РФ територій України, визначених частиною першою статті 3 Закону № 1207-VII, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для РФ жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходиться на тимчасово окупованій території.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, ратифікованої Україною 24.08.1991, територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

У період з 24.02.2022 по теперішній час частину територій Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей захоплено військовослужбовцями ЗС РФ і вона знаходиться під тимчасовою окупацією держави-агресора, як це визначено Переліком територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, деякі громадяни України, відносно яких розслідується окремі кримінальні провадження, забезпечили проведення на окупованих територіях Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей незаконне проведення т.зв. «референдумів» про входження цих областей України до складу Російської Федерації.

Так, 22.07.2022 указом т.зв. «голови військово-цивільної адміністрації Херсонської області» Сальдо В.В., відносно якого розслідується окреме кримінальне провадження, створено незаконний орган влади на тимчасово окупованій території Херсонської області - «виборчу комісію Херсонської області».

20.09.2022 Сальдо В.В. оголосив про вжиття органами окупаційної влади Херсонської області заходів із організації проведення незаконного

«референдуму» про входження Херсонської області до складу Російської Федерації.

26.07.2022 указом № 165-р т.зв. «голови військово-цивільної адміністрації Запорізької області» Балицьким Є.В., відносно якого розслідується окреме кримінальне провадження, створено незаконний орган влади на тимчасово окупованій території Запорізької області - «виборчу комісію Запорізької області».

08.08.2022 Балицький Є.В. підписав розпорядження №195-р «Про підготовку організації проведення референдуму виборчою комісією Запорізької області», відповідно до якого доручив т.зв. «виборчій комісії Запорізької області» опрацювати та надати його окупаційній адміністрації пропозиції по організаційному, матеріально-технічному та іншому забезпеченням заходів з підготовки до проведення референдуму про входження Запорізької області до складу Російської Федерації.

20.09.2022 так званою «народною радою ДНР» прийнято «Закон «Про референдум Донецької Народної Республіки з питання входження до складу Російської Федерації на правах суб'єкту РФ», який підписаний т.зв. «головою ДНР» Пушиліним Д.В., відносно якого розслідується окреме кримінальне провадження.

Того ж дня, 20.09.2022 т. зв. «народною радою ЛНР» прийнято так званий «Закон «Про референдум Луганської Народної Республіки з питання входження до складу Російської Федерації на правах суб'єкту РФ», який підписаний т. зв. «головою ЛНР» Пасечником Л.І., відносно якого розслідується окреме кримінальне провадження.

У подальшому, так званими «центральною виборчою комісією ДНР», «центральною виборчою комісією ЛНР», «виборчою комісією Запорізької області», «виборчою комісією Херсонської області», стосовно голів та членів яких здійснюється розслідування в інших кримінальних провадженнях, організовано процес проведення зазначених «референдумів» на усіх тимчасово окупованих територіях Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей та на так званих «закордонних дільницях» - на території РФ, який фактично розпочався о 08 годині 00 хвилин 23.09.2022 та закінчився 27.09.2022 о 20 годині 00 хвилин.

Відповідно до Резолюції ПАРЄ від 12.10.2016 № 2133 (2016), «ДНР» та «ЛНР» створені і підтримуються, а також перебувають під ефективним контролем Російської Федерації, не мають жодної легітимності ані за правом України, ані за міжнародним правом.

Після цього, представники вищого військово-політичного керівництва РФ продовжили реалізацію спільног злочинного плану, спрямованого на порушення територіальної цілісності України шляхом окупації та анексії частин територій Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей.

Незважаючи на незаконність організованих та проведених представниками влади РФ на окупованих частинах територій вищевказаних областей «референдуму» у період 23-27.09.2022, нелегітимність органів окупаційної влади, 30.09.2022 в м. Москва РФ Президентом РФ Путіним В.В. та

самопроголошеними представниками так званої «влади» «ДНР», «ЛНР», Запорізької та Херсонської областей - Пушиліним Д.В., Пасечником Л.І., Балицьким Є.В. та Сальдом В.В. відповідно, підписано договори про прийняття до Російської Федерації та утворення у складі Російської Федерації нових суб'єктів (далі - «Договори»):

- «Договір між Російською Федерацією і Донецькою Народною Республікою про прийняття в Російську Федерацію Донецької Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;
- «Договір між Російською Федерацією і Луганською Народною Республікою про прийняття в Російську Федерацію Луганської Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;
- «Договір між Російською Федерацією і Запорізькою областю про прийняття в Російську Федерацію Запорізької області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;
- «Договір між Російською Федерацією і Херсонською областю про прийняття в Російську Федерацію Херсонської області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта».

При цьому всі учасниками злочинної змови, в т.ч. Панфіловій Е.О. та Бударіній Н.О. було достовірно відомо, що відповідно до статті 133 Конституції України, Донецька, Луганська, Запорізька та Херсонська області входять до складу України, не є суб'єктами міжнародного права і тому не можуть бути сторонами міжнародних договорів.

Це суперечить Конституції України та основоположним нормам і принципам міжнародного права, викладеним у Статуті ООН, Статуті Ради Європи 1949 року, Декларації про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН від 24.10.1970 та Заключному акті Наради з безпеки і співробітництва в Європі 1975 року.

Крім того, вищевказана Голові та секретар ЦВК РФ були обізнані, що на території України не проводився всеукраїнський референдум згідно з вимогами статті 73 Конституції України з вирішення питання щодо зміни меж території та державного кордону України шляхом відокремлення Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей від України.

Адже, виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Враховуючи викладене, правових підстав для проведення на окупованих територіях Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей, значна частина територій яких перебувала під контролем української влади, а більшість їх населення евакуувалась, 23-27.09.2022 «референдумів» фактично не було, а їх результати не мали жодного юридичного значення.

Крім того, враховуючи вимоги законодавства РФ, міжнародного права тощо, ЦВК РФ не мали жодних підстав забезпечувати, в т.ч. інформаційно, а також іншим чином сприяти проведенню т.зв «референдумів» на тимчасово окупованих територіях України.

Наступним етапом щодо реалізації злочинного плану представників вищого військово-політичного керівництва РФ було надання незаконним «Договорам» легітимності, тобто видимості юридичної сили, зокрема, шляхом визнання уявної міжнародної правосуб'єктності адміністративно-територіальних одиниць України - Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей.

Так, відповідно до статті 8 Федерального Конституційного закону «Про порядок прийняття в Російську Федерацію і утворення в її складі нового суб'єкта», єдиною умовою внесення до Державної Думи на ратифікацію міжнародного договору, що не вступив в силу, є визнання його Конституційним Судом (далі – КС) РФ таким, що відповідає Конституції РФ.

Так, у період з 30.09.2022 по 02.10.2022, більш точного часу досудовим розслідуванням не встановлено, до КС РФ надійшли запити Президента РФ Путіна В.В. про перевірку відповідності Конституції РФ вищевказаних «Договорів» про прийняття «ДНР», «ЛНР», Запорізької та Херсонської областей до складу РФ (далі - Запити).

При цьому достовірно було відомо, що у сторін, які підписали «Договори», взагалі були відсутні відповідні повноваження на їх підписання.

Так, «Договори» було підписано, з однієї сторони, Президентом РФ Путіним В.В. та, з іншої сторони, - самопроголошеними представниками так званої «влади» окупованих територій України – Пушиліним Д.В. (від імені т.зв. «ДНР»), Пасечником Л.І. (від імені т.зв. «ЛНР»), Сальдом В.В. (від імені Херсонської області) та Балицьким Є.В. (від імені Запорізької області).

Вищевказані особи не були у встановленому законом порядку наділені легітимними повноваженнями для підписання будь-яких юридично значущих документів та не могли виступати як представники держави Україна при підписанні «Договорів», а також не являлися суб'єктами міжнародних правовідносин.

Під час розгляду у судовому засіданні Запитів Президента РФ, судді КС РФ, здійснюючи перевірку конституційності «Договорів» були також достовірно обізнані про відсутність правосуб'єктності так званих «ДНР», «ЛНР», а також Запорізької і Херсонської областей України як держав в розумінні міжнародного права та існуючих міжнародних договорів.

Так, відповідно до статті 133 Конституції України, Донецька, Луганська, Запорізька та Херсонська області входять до складу України, не є суб'єктами міжнародного права і тому не можуть бути сторонами міжнародних договорів.

Це суперечить Конституції України та основоположним нормам і принципам міжнародного права, викладеним у Статуті ООН, Статуті Ради Європи 1949 року, Декларації про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН від 24.10.1970 та Заключному акті Наради з безпеки і співробітництва в Європі 1975 року.

Враховуючи викладене, правових підстав для проведення на окупованих територіях Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей, значна частина територій яких перебувала під контролем української влади, а більшість

їх населення евакуувалась, 23-27.09.2022 «референдумів» фактично не було, а їх результати не мали жодного юридичного значення.

Відповідно до статей 2, 3 Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією, ратифікованого Федеральним Законом Російської Федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ, що є невід'ємною частиною Федерального Законодавства РФ, РФ зобов'язалась поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між країнами кордонів та будівництво відносин на основі принципів взаємної поваги суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або загрози силою, включаючи економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Території Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей України відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та РФ про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003, ратифікованого РФ 22.04.2004, відносяться до території України.

На момент розгляду у судових засіданнях КС РФ Запитів Президента РФ Путіна В.В. щодо перевірки відповідності Конституції РФ «Договорів», вищевказані міжнародні договори, ратифіковані РФ, не були денонсовані останньою, а тому були обов'язковими для їх дотримання та неухильного виконання.

Незважаючи на вищеперераховані очевидні факти, усвідомлюючи наявні прямі порушення норм міжнародного права та Конституції України при укладенні «Договору», КС РФ 02.10.2022 прийняв постанови:

- № 36-П «У справі про перевірку конституційності міжнародного договору, який не набрав чинності, між Російською Федерацією та Донецькою Народною Республікою про прийняття в Російську Федерацію Донецької Народної Республіки і утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;

- № 37-П «У справі про перевірку конституційності міжнародного договору, який не набрав чинності, між Російською Федерацією та Луганською Народною Республікою про прийняття в Російську Федерацію Луганської Народної Республіки і утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;

- № 38-П «У справі про перевірку конституційності міжнародного договору, який не набрав чинності, між Російською Федерацією та Запорізькою областю про прийняття в Російську Федерацію Запорізької області і утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;

- № 39-П «У справі про перевірку конституційності міжнародного договору, який не набрав чинності, між Російською Федерацією та Херсонською областю про прийняття в Російську Федерацію Херсонської області і утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта», якими безпідставно визнано незаконні «Договори» такими, що відповідають Конституції РФ.

У цей же день, 02.10.2022, вказані постанови опубліковано на «Офіційному інтернет-порталі правової інформації РФ» та вони набрали чинності.

У свою чергу представники вищого військово-політичного керівництва РФ, які діяли за попередньою змовою, в т.ч. з Головою та іншими членами ЦВК РФ, отримавши 02.10.2022 постанови КС РФ щодо відповідності Конституції РФ вищевказаних «Договорів», використали її як одну із основних підстав для звернення Президента РФ Путіна В.В. до Державної Думи РФ із законопроектами про ратифікацію «Договорів» та супутніх Федеральних конституційних законів, які, зокрема, передбачають зміни в Конституцію РФ.

Після цього 03-04.10.2022 Державною Думою Федеральних зборів РФ, розглянуто на засіданні наведені законопроекти Президента РФ Путіна В.В. з врахуванням наявності вищевказаних постанов КС РФ, обов'язкова наявність яких передбачена статтею 8 Федерального Конституційного закону «Про порядок прийому до Російської Федерації та утворення у її складі нового суб'єкта Російської Федерації», 04.10.2022, прийнято наступні Федеральні закони:

- № 372-ФЗ «Про ратифікацію Договору між Російською Федерацією і Донецькою Народною Республікою про прийняття в Російську Федерацію Донецької Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;
- № 373-ФЗ «Про ратифікацію Договору між Російською Федерацією і Луганською Народною Республікою про прийняття в Російську Федерацію Луганської Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;
- № 374-ФЗ «Про ратифікацію Договору між Російською Федерацією і Запорізькою областю про прийняття в Російську Федерацію Запорізької області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;
- № 375-ФЗ «Про ратифікацію Договору між Російською Федерацією і Херсонською областю про прийняття в Російську Федерацію Херсонської області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта», а також супутні «Договорам» Федеральні конституційні закони РФ від 04.10.2022:
- № 5-ФКЗ «Про прийняття в Російську Федерацію Донецької Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;
- № 6-ФКЗ «Про прийняття в Російську Федерацію Луганської Народної Республіки та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;
- № 7-ФКЗ «Про прийняття в Російську Федерацію Запорізької області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта»;
- № 8-ФКЗ «Про прийняття в Російську Федерацію Херсонської області та утворення у складі Російської Федерації нового суб'єкта».

04.10.2022 Рада Федерації Федеральних зборів РФ, врахувавши наявність постанов КС РФ від 02.10.2022 №№ 36-П, 37-П, 38-П, 39-П як обов'язкову підставу для ратифікації «Договорів», своїми постановами №№ 404-СФ, 405-СФ, 406-СФ, 407-СФ погодила ратифікацію вищевказаних «Договорів», а також постановами №№ 408-СФ, 409-СФ, 410-СФ, 411-СФ погодила прийняття

вищевказаних Федеральних конституційних законів від 04.10.2022 №№ 5-ФКЗ, 6-ФКЗ, 7-ФКЗ, 8-ФКЗ.

05.10.2022 вищевказані Федеральні закони від 04.10.2022 №№ 372-ФЗ, 373-ФЗ, 374-ФЗ, 375-ФЗ та Федеральні конституційні закони від 04.10.2022 №№ 5-ФКЗ, 6-ФКЗ, 7-ФКЗ, 8-ФКЗ підписані Президентом РФ Путіним В.В., офіційно оприлюднені та набули чинності.

Таким чином, відбулась т. зв. «імплементація» у російське законодавство факту окупації РФ частини території України, а саме частин Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей, яка відбулася шляхом прийняття Державною Думою РФ та Радою Федерації Федеральних Зборів РФ вказаних законів.

Незважаючи на вищеперераховані очевидні факти, продовжуючи реалізацію спільного злочинного плану, Голова ЦВК РФ Памфілова Е.О., а також заступник голови ЦВК РФ Булаєв М.І. та секретар ЦВК РФ Бударіна Н.О. та інші невстановлені досудовим розслідування особи, діючи за попередньою змовою з вищим військово-політичним керівництвом РФ, усвідомлюючи, що своїми протиправними діями вони безпосередньо виконують чітко окреслену їм роль у досягненні спільног злочинного умыслу, розуміючи суспільно-небезпечний та протиправний характер своїх злочинних дій, передбачаючи настання тяжких наслідків у вигляді зміни меж території та державного кордону України, окупації та анексії частини її території та бажаючи їх настання, вчинили дії направлени на подальшу легітимізацію дій країни-агресора та її військово-політичного керівництва, в т.ч. надання анексії частини території України видимості доведеного факту, шляхом розповсюдження законів країни-агресора на тимчасово окупованих територіях України - Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей, та начебто залучення місцевого населення до т.зв. «виборів» у окупаційні органи влади, а також забезпечення проведення таких «виборів» у «Єдиний день голосування».

Так, голова Центральної виборчої комісії РФ Памфілова Е.О., заступник голови Центральної виборчої комісії РФ Булаєв М.І., секретар Центральної виборчої комісії РФ Бударіна Н.О. у встановленому законом порядку у 2021 були призначенні на свої посади та виконували покладені на них обов'язки Голови, заступника голови та секретаря Центральної виборчої комісії РФ.

Відповідно до розділу IV Федерального закону №67-ФЗ від 12 червня 2002 р. «Про основні гарантії виборчих прав та права на участь у референдумі громадян Російської Федерації» (далі – Закон) у Російській Федерації діють такі виборчі комісії, комісії референдуму: Центральна виборча комісія Російської Федерації, виборчі комісії суб'єктів Російської Федерації, окружні виборчі комісії, територіальні (районні, міські та інші) комісії, дільничні комісії.

Як зазначено у статті 21 Закону Центральна виборча комісія Російської Федерації є федеральним державним органом, що організує підготовку та проведення виборів, референдумів у Російській Федерації відповідно до компетенції, встановленої цим Федеральним законом, іншими федеральними

законами. Центральна виборча комісія Російської Федерації діє постійно і є юридичною особою.

Центральна виборча комісія Російської Федерації складається із 15 членів. П'ять членів Центральної виборчої комісії Російської Федерації призначаються Державною Думою Федеральних Зборів Російської Федерації у складі кандидатур, запропонованих фракціями, іншими депутатськими об'єднаннями у Державній Думі Федеральних Зборів Російської Федерації, і навіть депутатами Державної Думи Федеральних Зборів Російської Федерації. При цьому від одного депутатського об'єднання у Державній Думі Федеральних Зборів Російської Федерації може бути призначено не більше одного представника. П'ять членів Центральної виборчої комісії Російської Федерації призначаються Радою Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації з числа кандидатур, запропонованих законодавчими органами суб'єктів Російської Федерації та вищими посадовими особами суб'єктів Російської Федерації. П'ять членів Центральної виборчої комісії Російської Федерації призначаються Президентом Російської Федерації.

Центральна виборча комісія Російської Федерації:

а) здійснює контроль за дотриманням виборчих прав та права на участь у референдумі громадян Російської Федерації;

б) організує розробку нормативів технологічного устаткування (кабіни для голосування, ящики для голосування) для дільничних комісій, затверджує зазначені нормативи та здійснює контроль за їх дотриманням, а також організує закупівлю цього технологічного обладнання при проведенні виборів до федеральних органів державної влади, референдуму Російської Федерації;

в) забезпечує реалізацію заходів, пов'язаних з підготовкою та проведенням виборів, референдумів, розвитком виборчої системи в Російській Федерації, впровадженням, експлуатацією та розвитком засобів автоматизації, правовим навчанням виборців, професійною підготовкою членів комісій та інших організаторів виборів, референдумів, виданням необхідної друкованої продукції;

г) здійснює заходи щодо організації єдиного порядку розподілу ефірного часу та друкованої площині між зареєстрованими кандидатами, виборчими об'єднаннями для проведення передвиборчої агітації, між ініціативною групою з проведення референдуму та іншими групами учасників референдуму для проведення агітації з питань референдуму, встановлення підсумків голосування, визначення результатів виборів, референдумів, а також порядку опублікування (оприлюднення) підсумків голосування та результатів виборів, референдумів, у тому числі в інформаційно-телекомуникаційній мережі "Інтернет";

д) здійснює заходи щодо організації фінансування підготовки та проведення виборів, референдумів, розподіляє виділені з федерального бюджету кошти на фінансове забезпечення підготовки та проведення виборів, референдуму, контролює цільове використання зазначених коштів;

е) надає правову, методичну, організаційно-технічну допомогу комісіям;

ж) здійснює міжнародне співробітництво у сфері виборчих систем;

з) заслуховує повідомлення федеральних органів виконавчої влади, органів виконавчої влади суб'єктів Російської Федерації та органів місцевого самоврядування з питань, пов'язаних з підготовкою та проведенням виборів до федеральних органів державної влади та референдуму Російської Федерації;

і) встановлює нормативи, відповідно до яких виготовляються списки виборців, учасників референдуму та інші виборчі документи, а також документи, пов'язані з підготовкою та проведенням референдуму;

к) розглядає скарги (заяви) на рішення та дії (бездіяльність) нижчестоящих комісій та приймає за зазначеними скаргами (заявами) мотивовані рішення;

л) здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону, іншими федеральними законами.

Згідно пункту 12 вказаного Закону Центральна виборча комісія Російської Федерації спільно з виборчими комісіями суб'єктів Російської Федерації у взаємодії з федеральними органами виконавчої влади, органами виконавчої влади суб'єктів Російської Федерації, органами місцевого самоврядування та посадовими особами органів місцевого самоврядування організує державну систему реєстрації (обліку) виборців, учасників референдуму та бере участь у здійсненні реєстрації (обліку) виборців, учасників референдуму, у тому числі формує та веде регистр виборців, учасників референдуму.

У відповідності до статті 23 Закону встановлено порядок формування та повноваження виборчих комісій суб'єктів Російської Федерації

Зокрема, вказано, що виборчі комісії суб'єктів Російської Федерації є державними органами суб'єктів Російської Федерації, що організують підготовку та проведення виборів, референдумів у Російській Федерації відповідно до компетенції, встановленої цим Федеральним законом, іншими федеральними законами, а також законами суб'єктів Російської Федерації.

Виборчі комісії суб'єктів Російської Федерації діють постійно і є юридичними особами.

Термін повноважень виборчих комісій суб'єктів Російської Федерації становить п'ять років. Якщо термін повноважень виборчої комісії суб'єкта Російської Федерації спливає у період виборчої кампанії, після призначення референдуму і до закінчення кампанії референдуму, у яких бере участь дана комісія, термін її повноважень продовжується до закінчення цієї виборчої кампанії, кампанії референдуму. Це положення не застосовується при проведенні повторних та додаткових виборів депутатів законодавчого органу суб'єкта Російської Федерації.

Число членів виборчої комісії суб'єкта Російської Федерації з правом вирішального голосу встановлюється конституцією (статутом), законом суб'єкта Російської Федерації і не може бути меншим за 10 і більше 14.

Формування виборчої комісії суб'єкта Російської Федерації здійснюється законодавчим органом суб'єкта Російської Федерації та вищою посадовою суб'єкта Російської Федерації на основі пропозицій, зазначених у пункті 1 статті 22 цього Федерального закону, а також пропозицій представницьких органів муніципальних утворень, виборчої комісії суб'єкта Російської Федерації попереднього складу, Центральної виборчої комісії Російської Федерації.

Половина членів виборчої комісії суб'єкта Російської Федерації призначається законодавчим органом суб'єкта Російської Федерації, інша половина - найвищою посадовою особою суб'єкта Російської Федерації.

Відповідно до пункту 10 статті 23 Закону виборча комісія суб'єкта Російської Федерації:

а) здійснює на території суб'єкта Російської Федерації контроль за дотриманням виборчих прав та права на участь у референдумі громадян Російської Федерації;

б) організує закупівлю технологічного обладнання (кабіни для голосування, ящики для голосування) для дільничних комісій, у тому числі за дорученням Центральної виборчої комісії Російської Федерації при проведенні виборів до федеральних органів державної влади, референдуму Російської Федерації; здійснює біля суб'єкта Російської Федерації контролю над дотриманням нормативів технологічного устаткування дільничних комісій;

в) забезпечує на території суб'єкта Російської Федерації реалізацію заходів, пов'язаних з підготовкою та проведенням виборів, референдумів, розвитком виборчої системи в Російській Федерації, впровадженням, експлуатацією та розвитком засобів автоматизації, правовим навчанням виборців, професійною підготовкою членів комісій та інших організаторів виборів, референдумів, виданням необхідної друкованої продукції;

г) здійснює на території суб'єкта Російської Федерації заходи щодо організації єдиного порядку розподілу ефірного часу та друкованої площині між зареєстрованими кандидатами, виборчими об'єднаннями для проведення передвиборчої агітації, між ініціативною групою з проведення референдуму та іншими групами учасників референдуму для проведення агітації з питань референдуму, встановлення підсумків голосування, визначення результатів виборів, референдумів, а також порядку опублікування підсумків голосування та результатів виборів, референдумів;

д) здійснює на території суб'єкта Російської Федерації заходи щодо організації фінансування підготовки та проведення виборів до органів державної влади суб'єкта Російської Федерації, референдумів суб'єкта Російської Федерації, розподіляє виділені з федерального бюджету, бюджету суб'єкта Російської Федерації кошти на фінансове забезпечення підготовки та проведення виборів, референдуму, контролює цільове використання зазначених коштів;

е) затверджує перелік територіальних комісій;

е.1) встановлює єдину нумерацію виборчих дільниць біля суб'єкта Російської Федерації;

ж) надає правову, методичну, організаційно-технічну допомогу нижчим комісіям;

з) заслуховує повідомлення органів виконавчої влади суб'єктів Російської Федерації та органів місцевого самоврядування з питань, пов'язаних з підготовкою та проведенням виборів до органів державної влади суб'єкта Російської Федерації, органів місцевого самоврядування, референдуму суб'єкта Російської Федерації, місцевого референдуму;

і) за дорученням Центральної виборчої комісії Російської Федерації встановлює нормативи, відповідно до яких виготовляються списки виборців, учасників референдуму та інші виборчі документи, і навіть документи, пов'язані з підготовкою та проведенням референдуму;

к) розглядає скарги (заяви) на рішення та дії (бездіяльність) нижчестоящих комісій та приймає за зазначеними скаргами (заявами) мотивовані рішення;

л) бере участь в організації державної системи реєстрації (обліку) виборців, учасників референдуму та у здійсненні цієї реєстрації (обліку), у формуванні та веденні реєстру виборців, учасників референдуму;

л.1) бере участь у здійсненні перевірки зведених фінансових звітів та відомостей про надходження та витрачання коштів політичних партій, контролю за джерелами та розмірами майна, одержуваного політичними партіями у вигляді вступних та членських внесків, пожертв громадян та юридичних осіб, інформування громадян про результати цих перевірок.

Згідно регламенту ЦВК РФ, затвердженого постановою ЦВК РФ №7/46-II від 28.06.1995 діяльність комісії здійснюється на основі колегіальності, вільного, відкритого та голосного обговорення та вирішення питань, що входять до її компетенції. Комісія складається з 15 членів з правом вирішального голосу, які призначаються палатами федеральних зборів російської федерації та президентом російської федерації відповідно до федерального закону «Про основні гарантії виборчих прав та права на участь у референдумі громадян російської федерації» (далі – Федеральний закон). Термін повноважень Комісії – п'ять років.

Відповідно до ст. 10, 11 регламенту ЦВК РФ голова Комісії обирається на її першому засіданні у складі членів Комісії з правом вирішального голосу таємним голосуванням з використанням бюллетенів для голосування. Голова, заступник голови та секретар комісії працюють у Комісії на постійній (штатній) основі. Обраним на посаду голови комісії вважається кандидат, який одержав у результаті таємного голосування більше половини голосів від встановленої кількості членів Комісії.

Указом президента Російської Федерації Путіна В.В. «О членах Центральной избирательной комисии Российской Федерации» №156 від 19.03.2021 Памфілову Е.О. та Бударіну Н.О. призначено членом ЦВК РФ.

Постановою ЦВК РФ №1\3-8 від 29.03.2021 Памфілова Е.О., 12.09.1953 р.н. обрана відповідно до регламенту ЦВК РФ головою комісії, на яку відповідно до її функціональних обов'язків як голови ЦВК РФ серед іншого покладається організація у межах повноважень ЦВК РФ виборчого процесу та взаємодія з виборчими комісіями суб'єктів Російської Федерації.

17.02.2021 постановою Рада Федерації Федеральних зборів РФ «Про призначення Булаєва Миколи Івановича членом центральної виборчої комісії Російської Федерації» №25- СФ Булаєва М.І. призначено членом ЦВК РФ.

Відповідно до ст. 10, 11 регламенту ЦВК РФ заступник голови комісії обирається на її першому засіданні у складі членів Комісії з правом вирішального голосу таємним голосуванням з використанням бюллетенів для

голосування. Голова, заступник голови та секретар комісії працюють у Комісії на постійній (штатній) основі. Обраним на посаду заступника голови комісії вважається кандидат, який одержав у результаті таємного голосування більше половини голосів від встановленої кількості членів комісії.

Постановою ЦВК РФ №1/6-8 від 29.03.2021 Булаєв М.І., 01.09.1953 р.н. обраний відповідно до регламенту ЦВК РФ заступником голови комісії, на якого відповідно до його функціональних обов'язків як заступника голови ЦВК РФ покладаються обов'язки, а саме заміщати голову комісії за його відсутності, за дорученням голови комісії скликати та вести засідання комісії, координувати роботу, пов'язану з проведенням виборів до органів державної влади суб'єктів Російської Федерації, органів місцевого самоврядування, референдумів суб'єктів Російської Федерації, місцевих референдумів, проведенням голосування щодо відкликання осіб, які обираються безпосередньо громадянами, голосування з питань зміни меж муніципальної освіти, перетворення муніципальної освіти, а також із формуванням виборчих комісій, комісій референдуму та організацією їх діяльності, взаємодією виборчих комісій, комісій референдуму з органами державної влади суб'єктів Російської Федерації та політичними партіями та інше.

Крім того, Булаєв М.І. як заступник голови ЦВК РФ відповідав за координацію в роботі з формування виборчих комісій суб'єктів Російської Федерації, формування територіальних виборчих комісій федеральних територій, формування територіальних комісій для керівництва діяльністю дільничних комісій, сформованих на виборчих дільницях, дільницях референдуму, утворених за межами території Російської Федерації, формування спеціальних територіальних комісій для забезпечення проведення дистанційного електронного голосування, взаємодію з державними органами з питань перевірки достовірності відомостей про кандидатів, здійснення заходів щодо організації державної системи реєстрації (обліку) виборців, учасників референдуму та єдиного порядку встановлення підсумків голосування, визначення результатів виборів, референдуму, розміщення даних ДАС «Вибори» в інформаційно-телекомуникаційній мережі «Інтернет», збільшення кількості виборчих дільниць, дільниць референдуму, організацію системи фінансування виборів та референдумів, діяльності центральної виборчої комісії Російської Федерації, підвідомчих ЦВК РФ організацій, виборчих комісій суб'єктів Російської Федерації, інших виборчих комісій, експлуатації та розвитку засобів автоматизації, навчання організаторів виборів виборців, інформування виборців, учасників референдуму, розподіл виділених із федерального бюджету із метою коштів і контролю над їх цільовим використанням, встановлення нормативів, відповідно з якими виготовляються виборчі документи, документи, пов'язані з підготовкою та проведенням референдуму, організація виготовлення зазначених документів, у тому числі бюллетенів, спеціальних знаків (марок), відкріпних посвідчень, організація їх доставки, зберігання та передачі до архіву.

Постановою ЦВК РФ №1/7-8 від 29.03.2021 Бударіна Н.О., 24.07.1980 р.н. обрана відповідно до регламенту ЦВК РФ секретарем комісії, на яку відповідно

до ст. 15 регламенту ЦВК РФ покладено обов'язки, серед яких, підписання постанов комісії, витягів із протоколів засідань комісії, координація роботи з доведення рішень та інших матеріалів комісії до членів комісії, виборчих комісій, комісій референдуму, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, установ та організацій, посадових осіб, громадських об'єднань, засобів масової інформації, координація організації роботи з інформаційного наповнення та функціонування офіційного сайту комісії.

19.10.2023 президентом Російської Федерації Путіним В.В. введено на тимчасово окупований РФ частинах Запорізької, Херсонської, Донецької та Луганських областей України з 20.10.2022 запроваджено режим воєнного стану.

Памфілова Е.О. як голова ЦВК РФ, заступник голови ЦВК РФ Булаєв М.І., секретар ЦВК РФ Бударіна Н.О., усвідомлюючи факт тимчасової окупації частини території України збройними формуваннями держави-агресора, збройну агресію Російської Федерації проти України, знаходясь на території Російської Федерації, зокрема у приміщенні ЦВК РФ за адресою: м. Москва, провулок Великий Черкаський, будинок № 9, вчинили ряд дій, які легалізують дії президента Російської Федерації Путіна В.В. та вищого військово-політичного керівництва РФ щодо незаконної анексії частини території України шляхом забезпечення проведення т. зв. «виборів» до окупаційний органів влади на тимчасово окупованих територіях України.

Так, Памфілова Е.О. спільно з Бударіною Н.О., виконуючи заздалегідь обумовлені з вищім військово-політичним керівництво країни-агресора злочинні дії, використовуючи офіційний канал у соціальній мережі «Telegram» під назвою «ЦИК России» за посиланням t.me/cikrossii забезпечили 24.11.2022 розміщення публікації за посиланням <https://t.me/cikrossii/2423> щодо початку навчальних заходів по інтеграції виборчих комітетів на тимчасово окупованих територіях України у виборчу систему РФ та участі у вказаних заходах (рос.):

«Элла Памфилова открыла серию обучающих мероприятий по интеграции избиркомов ДНР, ЛНР, Запорожской и Херсонской областей в избирательную систему России:

«Низкий Вам всем поклон за вклад каждого из Вас и ваших коллег в проведение референдумов и в становление избирательных систем ваших родных регионов!

Сколько мужества, стойкости и терпения надо было Вам проявить, чтобы пройти этот тяжелый путь!

Конечно, нам вместе с Вами ещё предстоит решить множество серьёзных проблем, но я уверена, что самый сложный и трудный рубеж уже преодолён. Даже не сомневаюсь, что не за горами серьёзнейший перелом, который приведёт к качественным переменам, направленным на развитие успешной, безопасной благополучной жизни в единой, сильной, процветающей России!

Мы не раз встречались с Вами, учились друг у друга. Сколько слёз было пролито вместе, сколько пережито и переговорено! Я надеюсь, что скоро мы увидимся и в очном формате обсудим нашу дальнейшую работу, ведь уже в следующем году предстоят выборы в ваших субъектах».

У подальшому, 08.12.2022 на офіційному каналі у соціальній мережі «Telegram» під назвою «ЦІК Росії» розміщено інформацію щодо початку всеросійської наради з представниками виборчих комісій та наведено пряму мову Памфілової Е.О. наступного змісту (рос.):

«В ЦИК России началось Всероссийское совещание с председателями избирательных комиссий

Элла Памфилова:

«Впервые - и это исторический факт - мы собрались сегодня в таком прекрасном составе. Теперь у нас не 85, а 89 субъектов Российской Федерации. К нам присоединились председатели избирательных комиссий Донецкой и Луганской народных республик, Запорожской и Херсонской областей.

Давайте вспомним, в какие немыслимые сроки была проведена титаническая, героическая работа по организации народных референдумов, подтвердивших решение людей строить свою жизнь в составе России. Несмотря ни на какие вопли, угрозы, обстрелы, бесчеловечные преступления бандер-нацистов, они отстояли своё право сохранить собственную идентичность, родной язык, свою систему ценностей.

Участники совещания почтили минутой молчания память тех, кто положил жизни, защищая свободу своего народа. ».

Надалі, задля підготовки до проведення т.зв. «виборів» на тимчасово окупованих територіях України Державна Дума РФ прийняла, а президент держави-агресора Путін В.В. 29.05.2023 підписав спеціальний закон про можливість «голосування» навіть за умов введення на відповідних територіях воєнного стану, тобто тимчасово окупованих територіях України.

При цьому, Голові ЦВК РФ Панфіловій Е.О., заступнику Голови ЦВК РФ Булаєву М.І, а також, іншим невстановленим особам, що виконують злочинний план вищого військово-політичного керівництва РФ, достовірно відомо про невідповідність їх дій цілям та принципам Організації Об'єднаних Націй (ООН), закріплених у її Статуті, за якими усі члени ООН повинні утримуватися в їх міжнародних відносинах від порушення територіальної цілісності чи політичної незалежності будь-якої держави шляхом застосування сили чи погрози силою або в інший спосіб, несумісний із цілями Об'єднаних Націй (стаття 2).

Згідно з Декларацією принципів міжнародного спостереження за виборами (Організація Об'єднаних Націй, Нью-Йорк, 27 жовтня 2005 року) дійсно демократичні вибори - це вияв суверенних прав населення країни, вільне волевиявлення якого покладено в основу повноважень і легітимності уряду; права громадян обирати й бути обраними в ході періодичних, дійсно демократичних виборів - це визнані міжнародною спільнотою права людини.

При цьому вибори проводяться компетентними органами держави, яка поширює на відповідні території свою постійну юрисдикцію, що визнається міжнародною спільнотою. **Проведення виборів на територіях, незаконно анексованих чи тимчасово окупованих іншою державою, не може мати наслідком їх визнання та легітимний результат, оскільки це є грубим порушенням міжнародного права, нівелюванням загальнозвізнаних**

демократичних принципів та стандартів проведення виборів, спотворенням основоположних прав людини.

Незаконне перебування військових озброєних формувань Російської Федерації на суверенній території України та штучне створення нею окупаційних адміністрацій на цих територіях жодним чином не може свідчити про перебування українських територій під юрисдикцією держави-агресора.

Статтею 21 Загальної декларації прав людини ООН (1948) визначено, що кожна людина має право брати участь в управлінні своєю країною безпосередньо або через вільно обраних представників. Воля народу повинна бути основою влади уряду; ця воля повинна виявлятися у періодичних і нефальсифікованих виборах, які повинні провадитись при загальному і рівному виборчому праві шляхом таємного голосування або ж через інші рівнозначні форми, що забезпечують свободу голосування.

За змістом статей 1, 2, частини 1 статті 17 Конституції України: Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою; суверенітет України поширюється на всю її територію; складовою державного суверенітету є цілісність і недоторканність території України в межах існуючих кордонів; захист суверенітету і територіальної цілісності України є найважливішою функцією держави, справою всього Українського народу.

Організацію підготовки та проведення виборів на території України до органів державної влади, органів місцевого самоврядування можуть здійснювати відповідно до Конституції та законів України тільки уповноважені законом суб'єкти - виборчі комісії, утворені згідно з вимогами українського закону. Проте на тимчасово окупованих територіях Автономної Республіки Крим, Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей на сьогодні не утворені або не функціонують визначені законодавством України органи адміністрування виборів.

Однак, реалізуючи злочинний задум, з метою організації проведення т.зв. «виборів» в «Єдиний день голосування» Панфілова Е.О. та Булаєв М.І. забезпечили прийняття ЦВК РФ постанов щодо забезпечення та організації 10.09.2023 на тимчасово окупованих територіях України, а саме: в Донецькій, Луганській, Запорізькій та Херсонській областях, т.зв. «виборів» до окупаційних представницьких органів влади.

Так, 15.03.2023 на офіційному сайті ЦВК РФ за посиланням <http://www.cikrf.ru/activity/docs/postanovleniya/53003/> розміщена постанова «О внесении изменений в постановление Центральной избирательной комиссии Российской Федерации от 10 октября 2012 года №144/1095-6 «О порядке и объемах финансирования расходов избирательных комиссий субъектов Российской Федерации на обеспечение их деятельности» №111/855-8, яка підписана головою ЦВК РФ Памфіловою Е.О. та секретарем ЦВК РФ Бударіною Н.О., де зазначена інформація щодо об'ємів фінансування виборчих комісій РФ на тимчасово окупованих територіях Донецької, Луганської, Херсонської, Запорізької областей.

17.05.2023 на офіційному сайті ЦВК РФ за посиланням <http://www.cikrf.ru/activity/docs/postanovleniya/53204/> розміщена постанова «О

внесении изменения в порядок подачи заявления о включении избирателя, участника референдума в список избирателей, участников референдума по месту нахождения на выборах и референдумах в Российской Федерации» №115/898-8, яка підписана головою УВК РФ Памфіловою Е.О. та секретарем ЦВК РФ Бударіною Н.О. щодо внесення змін у коди суб'єктів РФ у зв'язку із прийняттям до складу РФ нових суб'єктів, зокрема тимчасово окупованих територіях Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей, а також щодо внесення змін у порядок подачі заяв про включення виборця до списку виборців по місцю знаходження на виборах та референдумах в Російській Федерації. У додатку до постанови також наведена таблиця із кодами суб'єктів РФ, серед яких із кодом 95 прописано т.зв. «ДНР», із кодом 96 т.зв. «ЛНР», із кодом 97 Запорізьку область та із кодом 98 Херсонську область.

15.06.2023 головою ЦВК РФ Памфіловою Е.О. та секретарем ЦВК РФ Бударіною Н.О. підписано наступні постанови №119/949-8 «О назначении выборов депутатов Херсонской областной Думы и выборов депутатов представительных органов муниципальных образований на территории Херсонской области», №119/948-8 «О назначении выборов депутатов Запорожской области и выборов депутатов представительных органов муниципальных образований на территории Запорожской области», №119/947-8 «О назначении выборов депутатов Народного Совета Луганской Народной Республики и выборов депутатов представительных органов муниципальных образований на территории Луганской Народной Республики», №119/946-8 «О назначении выборов депутатов Народного Совета Донецкой Народной Республики и выборов депутатов представительных органов муниципальных образований на территории Донецкой Народной Республики».

28.06.2023 відбулось 120-те засідання ЦВК РФ під керівництвом заступника голови ЦВК РФ Булаєва М.І., на якому були поставлені питання щодо внесення змін до окремих постанов ЦВК РФ, щодо підготовки до единого дня голосування 10 вересня 2023 року, а також фінансування виборчих комісій окремих суб'єктів РФ.

Крім того, на засіданні Булаєв М.І. зазначив, що на проведення додаткових виборів у чотирьох одномандатних округах із федерального бюджету виділено 132.671 млн рублів.

Також, на засіданні було вказано, що ЦВК Російської Федерації внесла зміни до низки документів:

- у додаток до постанови «Про порядок та обсяги фінансування видатків виборчих комісій суб'єктів Російської федерації на забезпечення їхньої діяльності».

- у Порядок здійснення закупівель товарів, робіт, послуг Центральною виборчою комісією Російської Федерації, виборчим комісіям суб'єктів Російської Федерації, територіальними виборчими комісіями, дільничними виборчими комісіями при підготовці та проведенні виборів до федеральних органів державної влади.

- у Методичні рекомендації щодо організації голосування окремих категорій виборців під час проведення виборів на території Російської Федерації.

- у Методичні рекомендації по забезпечення реалізації виборчих прав військовослужбовців при проведенні виборів до органів державної влади суб'єктів Російської Федерації та до органів місцевого самоврядування

- у Положення про Робочу групу з попереднього розгляду скарг (заяв) на рішення та дії (бездіяльність) виборчих комісій, комісій референдуму та їх посадових осіб, що порушують виборчі права та право на участь у референдумі громадян Російської Федерації.

В подальшому, 12.07.2023 головою ЦВК РФ Памфіловою Е.О. винесено постанови №122/985-8 «О согласовании формирования территориальных избирательных комиссий на территории Донецкой Народной Республики» та №122/986-8 «О согласовании формирования территориальных избирательных комиссий на территории Запорожской области».

Зокрема, у т. вз. «Єдиний день голосування», який відбудеться 10.09.2023 у РФ пройдуть виборні кампанії різного рівня, в т.ч. у т.зв. «нових суб'єктах федерації» «ДНР», «ЛНР», Запорізькій та Херсонській областях.

Крім того, жителям Донецької та Луганської народних республік, Херсонської та Запорізької областей належить обрати склад парламентів.

При цьому, Голові ЦВК РФ Памфіловій Е.О., заступнику голови ЦВК РФ Булаєву М.І., секретарю ЦВК РФ Бударіній Н.О. а також, іншим невстановленим особам, що виконують злочинний план вищого військово-політичного керівництва РФ, достовірно відомо про невідповідність їх цілям та принципам Організації Об'єднаних Націй (ООН), закріплених у її Статуті, за якими усі члени ООН повинні утримуватися в їх міжнародних відносинах від порушення територіальної цілісності чи політичної незалежності будь-якої держави шляхом застосування сили чи погрози силою або в інший спосіб, несумісний із цілями Об'єднаних Націй (стаття 2).

Згідно з Декларацією принципів міжнародного спостереження за виборами (Організація Об'єднаних Націй, Нью-Йорк, 27 жовтня 2005 року) дійсно демократичні вибори - це вияв суверенних прав населення країни, вільне волевиявлення якого покладено в основу повноважень і легітимності уряду; права громадян обирати й бути обраними в ході періодичних, дійсно демократичних виборів - це визнані міжнародною спільнотою права людини.

При цьому вибори проводяться компетентними органами держави, яка поширює на відповідні території свою постійну юрисдикцію, що визнається міжнародною спільнотою. **Проведення виборів на територіях, незаконно анексованих чи тимчасово окупованих іншою державою, не може мати наслідком їх визнання та легітимний результат, оскільки це є грубим порушенням міжнародного права, нівелюванням загальнозвізнаних демократичних принципів та стандартів проведення виборів, спотворенням основоположних прав людини.**

Незаконне перебування військових озброєних формувань Російської Федерації на суверенній території України та штучне створення нею окупаційних адміністрацій на цих територіях жодним чином не може свідчити про перебування українських територій під юрисдикцією держави-агресора.

Статтею 21 Загальної декларації прав людини ООН (1948) визначено, що кожна людина має право брати участь в управлінні своєю країною безпосередньо або через вільно обраних представників. Воля народу повинна бути основою влади уряду; ця воля повинна виявлятися у періодичних і нефальсифікованих виборах, які повинні провадитись при загальному і рівному виборчому праві шляхом таємного голосування або ж через інші рівнозначні форми, що забезпечують свободу голосування.

За змістом статей 1, 2, частини 1 статті 17 Конституції України: Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правою державою; суверенітет України поширюється на всю її територію; складовою державного суверенітету є цілісність і недоторканність території України в межах існуючих кордонів; захист суверенітету і територіальної цілісності України є найважливішою функцією держави, справою всього Українського народу.

Організацію підготовки та проведення виборів на території України до органів державної влади, органів місцевого самоврядування можуть здійснювати відповідно до Конституції та законів України тільки уповноважені законом суб'єкти - виборчі комісії, утворені згідно з вимогами українського закону. Проте на тимчасово окупованих територіях Автономної Республіки Крим, Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей на сьогодні не утворені або не функціонують визначені законодавством України органи адміністрування виборів.

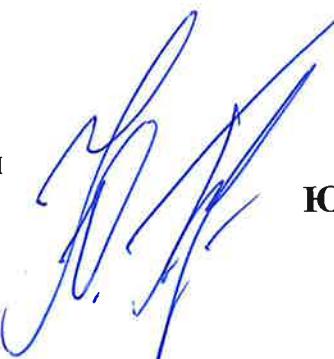
Крім того, Голова ЦВК РФ Памфіловій Е.О., заступник голови ЦВК РФ Булаєв М.І., секретар ЦВК РФ Бударіна Н.О. виконуючи відведену їм роль у злочинному плані вищого військово-політичного керівництва РФ щодо зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що привело до тяжких наслідків у вигляді порушення територіальної цілісності України, окупації частини територій Донецької, Луганської, Запорізької, Херсонської областей, масового руйнування об'єктів цивільної інфраструктури країни, масових вбивств мирних мешканців та інших тяжких наслідків, пов'язаних із відкритою збройною агресією РФ проти України, забезпечили прийняття окупаційними органами влади на тимчасово окупованих територіях України ряду документів про призначення Головою Виборчої комісії Донецької Народної Республіки Висоцького В.Ю., Головою Виборчої комісії Луганської Народної Республіки Кравченко О.В., Головою Виборчої комісії Херсонської області Захарової М.Ю., Головою Виборчої комісії Запорізької області Катющенко Г.А.

Таким чином, Голова ЦВК РФ Памфілової Е.О., заступник голови ЦВК РФ Булаєва М.І., секретар ЦВК РФ Бударіна Н.О. починаючи з 24.02.2022, перебуваючи у приміщенні ЦВК РФ за адресою: РФ, м. Москва, провулок Великий Черкаський, будинок №9, діючи умисно за попередньою змовою між собою та представниками вищого військово-політичного керівництва РФ, безпосередньо реалізовуючи спільний злочинний умисел, усвідомлюючи явну протиправність дій, передбачаючи у результаті їх вчинення можливість настання тяжких наслідків та бажаючи їх настання, розуміючи, що сприяють порушенню іншими співучасниками злочину, встановленого Декларацією про

державний суверенітет України від 16.07.1990 і статтями 1, 2, 5, 68, 73, 132-134 Конституції України суверенітету і територіальної цілісності України, всупереч частини 4 статті 2 Статуту ООН від 26.06.1945, пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в СНД від 10.02.1995, статей 2, 3 Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією від 31.05.1997, Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 тощо, з метою зміни меж її території та державного кордону, для надання видимості законності дій представників вищого військово-політичного керівництва РФ стосовно організації вторгнення на територію України та окупaciї частини територій Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей, з метою реалізації спільногo злочинного плану стосовно анексiї окупованих територiй, приймають управлiнськi рiшення, якi сприяють пiдготовцi т.zv. «виборiв» на тимчасово окупованих територiях України, зокрема, Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей запланованих у t.zv. «Єдиний день голосування» на 10.09.2023.

Своїми противправними діями Булаєв Микола Іванович, 01 вересня 1953 року народження, вчинив умисні дiї, скосні з метою зміни меж територiї та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за попередньою змовою групою осiб, якi призвели до настання тяжких наслiдкiв, тобто кримiнальне правопорушення, передбачене частиною 2 статтi 27 частиною 3 статтi 110 Кримiнального кодексу України.

**Слiдчий 2 вiддiлу 3 управлiння
досудового розслiдування
Головного слiдчого управлiння СБ України
лейтенант юстицiї**

Юлiя БУГАЙ

**«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор третього вiддiлу управлiння
органiзацiї i процесуального керiвництва
досудовим розслiдуванням та пiдтримання
публiчного обвинувачення у кримiнальних
провадженнях органiв безпеки
Департаменту нагляду за додержанням
законiв органами безпеки
Офiсу Генерального прокурора**

Дмитро ГОРОЖАНКИН

Одночасно, у вiдповiдностi до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що пiдозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненнi якого кримiнального правопорушення його пiдозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виносиється (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ /
 «____» год. «____» хвилин «____» 2023 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошенні та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ /
«___» год. «___» хвилин «___» 2023 року

Захисник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий 2 відділу 3 управління
досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
лейтенант юстиції**

Юлія БУГАЙ